

Fites en protecció social

Anys 80

- **Revaloració de les pensions** segons la variació de l'IPC.
- **Més acció protectora** perquè s'ampliaren les prestacions dels col·lectius no coberts i s'aconseguí més estabilitat econòmica del Sistema de la Seguretat Social.
- Creació de la **Gerència d'Informàtica de la Seguretat Social (GISS)**.
- **Llei 14/1986, General de Sanitat**. Configura un sistema nacional de salut basat en el principi d'universalitat.

Anys 90

- **Regulació de les pensions no contributives** (Reial decret 357/1991, de 15 de març).
- **Racionalització de la legislació de la Seguretat Social** a través del nou **text refós de la Llei General de la Seguretat Social de 1994**.
- **Signatura del Pacte de Toledo** (1995) amb el suport de totes les forces polítiques i socials. En este Pacte s'establí un pla per a assegurar l'estabilitat financera i les prestacions futures.
- **Administració Electrònica**. Inicis de l'adaptació de les entitats a les noves tecnologies.

A partir del 2000

- Creació del **Fons de Reserva** (2000) per a assegurar la sostenibilitat del Sistema i atendre necessitats futures en matèria de prestacions contributives.
- **Sistema Nacional d'Ocupació** (2003), en el qual s'integra el Servei Públic d'Ocupació Estatal (SEPE), que substitueix l'Institut Nacional d'Ocupació (INEM), per al desplegament de polítiques d'ocupació.
- Naixement i desenvolupament de la pàgina **web de la Seguretat Social i la Seu Electrònica**.
- **Llei 39/2006, de 14 de desembre, de Promoció de l'Autonomia Personal i Atenció a les persones en situació de dependència**. Quart pilar de l'estat de benestar. Fixa les condicions bàsiques per a la promoció de l'autonomia personal i l'atenció a les persones en situació de dependència.
- Nou text refós de la Llei General de la Seguretat Social aprovat pel Reial Decret Llei 8/2015, de 30 d'octubre.

NIPO: 859-18-018-7

SECRETARÍA DE ESTADO DE LA SEGURIDAD SOCIAL

de **40** anys
Protecció Social

SEPE

SeguretatSocial

Antecedents

El punt de partida de les polítiques de protecció social se situa en la **Comissió de Reformes Socials (1883)** que es va encarregar d'estudiar qüestions relacionades amb la millora i el benestar de la classe obrera.

En 1900 naix la primera assegurança social, la **Llei d'Accidents de Treball**, i en 1908 es funda l'**Institut Nacional de Previsió**, en el qual s'integren les caixes que gestionen les assegurances socials que van creant-se.

Més tard, els mecanismes de protecció desemboquen en una sèrie d'asseguracions socials, entre les quals destaquen el **Retir Obrer (1919)**, l'**Assegurança Obligatòria de Maternitat (1923)**, l'**Assegurança de Desocupació Forçosa (1931)**, l'**Assegurança de Malaltia (1942)** i l'**Assegurança Obligatòria de Vellesa i Invalidesa (SOVI) (1947)**.

La protecció dispensada per estes assegurances prompte es va mostrar insuficient, cosa que va portar a l'aparició d'altres mecanismes de protecció articulats a través de les **mutualitats laborals**, organitzades per sectors laborals i en què les prestacions tenien com a finalitat completar la protecció preexistent.

L'any **1963** es publica la **Llei de bases de la Seguretat Social**, que tenia per objectiu principal la implantació d'un model unitari i integrat de protecció social, amb una base financera de repartiment, gestió pública i participació de l'Estat en el finançament. Molts d'estos principis es van plasmar en la **Llei General de la Seguretat Social de 1966**.

Posteriorment, la **Llei de Finançament i Perfeccionament de l'Acció Protectora de 1972** va intentar corregir els problemes financers existents, tot i que els va agreujar perquè incrementà l'acció protectora sense establir els recursos corresponents que donaren cobertura financera al procés.

El **Text Refós de la Llei General de la Seguretat Social (Reial decret 2065/1974, de 24 de maig)** va refondre, entre altres lleis, la de 1966 i la de 1972, i va simplificar la gestió del Sistema de Seguretat Social, la qual presentava algunes notes negatives com ara la multiplicitat d'entitats de gestió.

La Constitució i la reforma institucional de 1978

Amb l'arribada de la democràcia a Espanya i l'aprovació de la **Constitució en 1978**, es feren una sèrie de reformes en els diversos camps que configuren el Sistema de la Seguretat Social.

Article 41 de la Constitució

“Els poders públics mantindran un règim públic de Seguretat Social per a tots els ciutadans que garantisca l'assistència i les prestacions socials suficients en les situacions de necessitat, especialment en cas de falta de faena. L'assistència i les prestacions complementàries seran lliures.”

La primera va tindre lloc amb la publicació del **Reial Decret Llei 36/1978, de 16 de novembre**. Esta norma inclou el que es va acordar en els Pactes de la Moncloa, i crea un sistema de participació institucional dels agents socials per a afavorir la transparència. Així mateix, racionalitza la Seguretat Social i s'establix un nou sistema de gestió a través dels organismes següents:

- **Institut Nacional de la Seguretat Social (INSS)**
- **Institut Nacional de la Salut (INSALUD)**
- **Institut Nacional de Servicis Socials (INSERSO)**
- **Institut Nacional d'Ocupació (INEM)**
- **Tresoreria General de la Seguretat Social (TGSS)**

En l'actualitat

Les entitats creades en 1978 han evolucionat i actualment tenen les competències següents:

Institut Nacional de la Seguretat Social (INSS)

Entitat amb competències en la gestió i l'administració de les prestacions econòmiques del Sistema de la Seguretat Social.

Tresoreria General de la Seguretat Social (TGSS)

Servici comú, amb personalitat jurídica pròpia, en el qual, per aplicació dels principis de solidaritat financera i caixa única, s'unifiquen tots els recursos econòmics i l'administració financera del Sistema de la Seguretat Social.

Institut Nacional de Gestió Sanitària (INGESA)

Entitat de la Seguretat Social que assumix la gestió dels drets i les obligacions de l'antic INSALUD i, també, les prestacions sanitàries a Ceuta i Melilla.

Institut de Majors i Servicis Socials (IMSERSO)

Entitat que substituïx l'antic INSERSO. Té competències en la gestió dels servicis complementaris de les prestacions del Sistema de la Seguretat Social.

Servici d'Ocupació Pública Estatal (SEPE)

Organisme autònom que succeïx l'INEM i que, juntament amb els servicis públics d'ocupació de les comunitats autònomes, formen el Sistema Nacional d'Ocupació per al desenvolupament de les polítiques actives d'ocupació.

